

Anita och Bosse Andersson fortsätter att vara försiktiga. Foto: Katarina Berg

Fortsatt isolering för Anita och Bosse

I tider när en del börjar slappna av, fortsätter Anita och Bosse Andersson att följa rekommendationerna benhårt.

– Om alla tog det på allvar skulle vi snabbare bli av med pandemin, säger de.

Anita och Bosse Andersson är båda hjärtopererade. Bosse har dessutom en underliggande sjukdom, som gör att han får nedsatt immunförsvar.

– Så det skulle inte alls vara bra för oss om vi blir smittade av coronaviruset, säger han när vi ses på deras utegård i centrala Kungälv.

Det har snart gått sju månader sedan faran med coronaviruset kom in i deras liv.

– Jag minns att jag var och lyssnade på Sture Hegerfors på Redbergsgården i Göteborg. När jag efteråt kom ut till bilen och satte på radion sa de att de hade hittat det första fallet i Göteborg, berättar Bosse.

Mat på nätet

Det blev startskottet för ett betydligt mer isolerat liv än vad han och Anita är vana vid.

– Men just då förstod man inte alls vidden av det hela. Så småningom insåg vi att vi i princip inte kunde gå någonstans, så vi höll oss hemma och beställde mat och medicin på nätet.

Bosses son såg till att paret verkligen tog det hela på allvar.

– Han följde hela tiden utvecklingen och beställde munskydd och ansiktsmask till oss plus desinficeringsmedel, så det har vi aldrig haft brist på, säger Anita.

Minns du känslan i våras?

– Ja, det var hemskt, just det där att inte kunna träffa någon. Det tog ett tag innan jag ens vågade gå ut i friska luften. Vi försökte fördriva tiden med promenader, böcker, tv-serier och frågesport på nätet tillsammans med några andra uppkopplade vänner, berättar hon.

Välsignad hund

Hon är tacksam över att hon har sin man vid sin sida i isoleringen, säger hon.

– Det måste vara fruktansvärt om man är helt ensam och inte har någon att prata med.

Hunden Dante har under hela den här tiden varit en ren välsignelse, menar Bosse.

– I början var jag orolig att hundar kunde smitta. Det är en evinnerlig tur att det inte är så, det hade ju varit förödande.

För några veckor sedan vågade Anita för första gången på länge gå in i Kongahälla center, för ett besök hos ögonläkare. Givetvis bar hon munskydd, berättar hon.

– Lite märkligt var att det hela tiden var jag som fick flytta på mig när jag mötte folk, man tänker kanske att det ska vara tvärtom.

Vad känner ni nu inför höst och vinter?

– Jag kan känna mig orolig för de som inte längre tar det på allvar utan går iväg och är förkylda, och som inte testar sig, säger Anita.

Pandemin skulle snabbare passera om alla verkligen hjälps åt, anser både hon och Bosse.

– Vi är mest rädda för alla som inte är rädda för corona. Så kan man uttrycka det, konstaterar de.

Katarina Berg

0303-20 68 28

2020-10-02 12:00 2020-10-02 12:06